

vis Byrde, som er paalagt en ad den Vej, lige saa let som man bære en mindre Byrde, som paalægges en gennem direkte Skat. For saa vidt er jeg en Tilhænger af de indirekte Skatter, men kun for saa vidt det kan lykkes i nogen Maade at fordele de indirekte Skatter paa en retfærdig Maade. Nu er der jo sagt meget overdrevent om, hvor tungt de indirekte Skatter hvile paa den mere ubemidlede Del af Befolkningen, men selv om ogsaa adskilligt af det, der er sagt derom, er meget overdrevent, er det dog givet, at den mere ubemidlede Del bærer en meget stor Byrde i saa Henseende. Men her vil man foretage en meget stor Skattereform, efter hvilken det Overskud, som Staten muligvis kan faa gennem Indtægts- og Formueskatten, skal baandlægges saaledes, at der ikke en Gang er Tale om, at dette Overskud kunde bruges til en Lettelse af de indirekte Skatter. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at medens jeg ganske vist vil holde paa, at der samtidig med disse direkte Skattelove bliver en Toldlov, som i betydelig Grad nedsætter Tolden paa Forbrugsartikler, bør gaa en Brændevinsskat, kunde jeg meget godt tænke mig, og vilde ikke for mit Vedkommende i allermindste Maade modsætte mig, at man for en Toldlov, som lettede Skatterne paa Forbrugsartikler, gik til nogen Kompensation gennem de Indtægter, som Staten kunde erhverve gennem en Formue- og Indtægtskat. Det Princip vilde jeg slet ikke have noget imod at gaa noget ind paa, men det ere vi fuldstændig afskaarne fra, hvis de Forslag, som her foreligge, skulle blive vedtagne af Rigsdagen. Her baandlægger man jo disse Indtægter i en næsten uoverskuelig Fremtid, og jeg maa sige, at det er mig ganske ubegribeligt, at dette Forslag kommer fra Flertallet i det yderste Øjeblik. Tænk, hvilken Ulykke der var sket, hvis Flertallets Ønske — jeg antager, at det er et virkeligt Ønske — om, at disse Love skulde blive gennemførte, var blevet opfyldt tidligere! Saa vilde det være sket for den ærede Ordfører, som han nylig havde saa meget imod, at Statskassen fik en Mængde Penge ind gennem en Formue- og Indkomstskat — og det var jo umuligt, saaledes som det tidligere er sket med andre Skatter, at faa disse Penge ud af Statskassen igen. Det viser tydeligt, at den ærede Ordfører ikke havde Ret, da han forleden sagde: Disse Love ere fær-dige, vi kunne ikke indlade os paa at forandre dem nu, fordi det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) føler sin Samvittighed

trykket af Situationen. Den væsentlige Faktor, som nu indføres ved Flertallets Forslag, viser jo, at Forslaget indtil i Dag i alt Fald i Virkeligheden var ufærdigt, og at det derfor sikkert vilde have været uforvarligt, ogsaa fra den ærede Ordførers Standpunkt, at gennemføre disse Forslag tidligere.

Selvfølgelig vil Flertallets Ændringsforslag blive vedtaget i dette Ting, men jeg kunde ønske at høre nogle Udtalelser fra ærede Medlemmer af Flertallet, som ikke ere direkte interesserede i Landbrugsinteresser. Jeg beklager f. Eks. meget, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), paa hvis Udtalelser om finansielle Spørgsmaal jeg lægger megen Vægt, ikke er til Stede. Han kunde have givet os, hvis han havde været her, nogen Beroligelse med Hensyn til Resultatet af dette Forslag. Han er jo Medforslagsstiller og vil saaledes formentlig kunne tage Konsekvenserne af Forslaget.

Hvis det virkelig er Tilfældet, at man fra Flertallets Side nu vil lade Toldloven ligge, kan jeg, som sagt, ikke være med til det her foreslaaede, fordi der ikke lettes Byrder for nogen af de andre — og det meget store — Kredse i Befolkningen, der ogsaa trænge til Skattelettelser. Hvis den ærede Ordfører vil regne efter, hvorledes Forholdet stiller sig f. Eks. i København — jeg taler om Forholdene i København, ikke om min egen Valgkreds's Interesser, vi have jo en anden Skattepaalægning ud paa Frederiksberg — hvis den ærede Ordfører vil tage f. Eks. de Indtægter i København, der ere under 2,400 Kr., saa vil han se, at den største Besparelse, som eventuelt kunde opnaas for disse Indtægter, vil være 2½ Kr. Jeg kan ikke her tage den Lettelse med i Beregning, som Indkomstskattelovforslaget tilsteder af Hensyn til Børneantallet; men bortset derfra vil altsaa 2½ Kr. være hele den Lettelse, som der her er Tale om. Og tager man en Mand i København med 1,200 Kr. i Indtægt, vil han ved det ærede Flertals demokratiske Skattereform endogsaa faa et Skattepaalæg af ¼ Kr.!

Naar Forholdet nu er saadant, at man længe har holdt Befolkningen hen med Muligheden af en Skattereform, som skulde tilvejebringe mere retfærdige Forhold, og naar det saa løber ud i noget efter min Mening saa uretfærdigt og i Virkeligheden saa slet som det ærede Flertals Forslag, kan jeg ikke i mindste Maade give min Tilslutning dertil. Og jeg tror nok, at hvis de døde vaagnede, hvis f. Eks. gamle